

El Port de la Selva i Pals multipliquen per cinc la població a l'estiu, l'any 2024

L'anàlisi de l'Idescat sobre la població estacional a Catalunya mostra que hi ha 174 municipis amb població positiva i 312 amb població negativa en mitjana anual

El fenomen no és només una imatge de postal turística: apunta a la càrrega real que han de suportar molts pobles quan arriba la temporada alta i deixa clar que, en bona part del litoral gironí, la població present s'allunya molt de la que consta oficialment al cens. Al Port de la Selva, l'indicador situa en 4.626 les persones de mitjana diària presents al municipi durant el tercer trimestre, a més dels 1.058 habitants residents. A Pals, la xifra encara és més alta en volum: 11.214 persones de mitjana diària, a banda dels 2.583 empadronats. En termes relatius, això equival a un 437,2% i un 434,1% de la població resident, respectivament. Dit d'una altra manera: durant l'estiu, tots dos municipis passen a funcionar amb una dimensió humana molt superior a la que reflecteix el padró, amb tot el que això implica sobre serveis, mobilitat, espai públic, habitatge i pressió sobre l'entorn. La dada no arriba sola. L'Idescat subratlla que els valors més elevats de població estacional es concentren al tercer trimestre i, sobretot, en municipis litorals amb un fort component turístic i de segona residència. Per això, darrere del lideratge del Port de la Selva i Pals també hi apareixen altres punts molt recognoscibles del mapa gironí. Sant Pere Pescador quadruplica la població, mentre que Cadaqués, Begur, Torroella de Montgrí, Castell d'Aro, Platja d'Aro i s'Agaró, l'Escala, Calonge i Sant Antoni, Llançà, Castelló d'Empúries i Roses entren entre els municipis que com a mínim dupliquen la seva població a l'estiu. El dibuix és molt clar: la pressió s'acumula sobretot a la franja costanera i, de retruc, en pobles fortament vinculats a l'allotjament turístic, les vacances i les estades de temporada. El document també permet veure l'evolució respecte de l'any anterior. Aquí, el Port de la Selva és el cas que més creix en termes relatius: guanya 25,5 punts percentuals al tercer trimestre en comparació amb l'estiu del 2023. Només Tossa de Mar el segueix en ritme d'increment, i Begur i Pals comparteixen un augment de 16,5 punts. No és un detall menor. La dada indica que el 2024 no només consolida la forta dependència estacional d'aquests municipis, sinó que, en alguns casos, l'accentua. En sentit contrari, Portbou és el municipi on més disminueix la població estacional relativa a l'estiu, amb una caiguda de 26 punts respecte del mateix període de l'any anterior. Si la mirada passa del pic estival a la mitjana anual, el patró continua sent inequívoc. El Port de la Selva tanca el 2024 amb una població estacional equivalent a 2.007 persones, és a dir, un 189,7% més que la resident. Pals arriba a 4.284 i a un 165,9% més. Més avall, però encara amb valors molt alts, hi apareixen Sant Pere Pescador amb 2.938 persones i un 133,1%, Riudellots de la Selva amb 1.895 i un 89,1%, la Jonquera amb 2.971 i un 88,4%, i el Far d'Empordà amb 520 i un 83,1%. Això amplia el focus: la càrrega estacional gironina no depèn només del turisme de platja o de la segona residència, sinó també de moviments associats al treball, a l'activitat logística o a la mobilitat quotidiana. En termes absoluts, el pes de la demarcació també és molt visible. Entre els municipis gironins amb més població estacional anual hi sobresurten Lloret de Mar, amb 18.639 persones equivalents, Roses, amb 9.456, Castell d'Aro, Platja d'Aro i s'Agaró, amb 9.314, Torroella de Montgrí, amb 8.693, Calonge i Sant Antoni, amb 6.972, Castelló d'Empúries, amb 6.881, l'Escala, amb 6.746, i Palafrugell, amb 6.575. No són percentatges abstractes. Són volums que expliquen per què, quan comença la temporada forta, la dimensió real de molts municipis de la Costa Brava canvia de manera radical. El carrer, la carretera, els aparcaments, les xarxes d'aigua, la neteja, la seguretat o l'atenció sanitària operen sota una pressió que el padró, tot sol, no permet entendre. La comparació amb les capitals de comarca encara reforça més aquest contrast territorial. Girona forma part del grup de capitals que mantenen saldo positiu tots els trimestres de l'any i arriba al màxim al segon trimestre, amb 16.540 persones, mentre que al tercer baixa fins a 10.967. Ripoll també acaba l'any en positiu, encara que amb una magnitud molt més

modesta, amb 247. En canvi, Banyoles, la Bisbal d'Empordà, Olot i Santa Coloma de Farners registren saldo negatiu en el conjunt anual, i Figueres només es manté en positiu excepte al tercer trimestre, quan entra en negatiu. Aquestes diferències mostren que dins la mateixa demarcació conviuen realitats molt diferents: un litoral i alguns nuclis d'activitat que atrauen població present, i unes capitals interiors o de serveis que, en determinats moments de l'any, en perden. Una de les claus metodològiques del treball és que no mesura només el nombre de persones que pernocten en un municipi. L'Idescat recorda que la població estacional ETCA incorpora les persones que hi resideixen, hi treballen, hi estudien o hi passen estades temporals, i que també té en compte moviments sense pernoctació vinculats a la feina, als estudis i al turisme. La unitat emprada és la de persones equivalents a temps complet anual, cosa que permet transformar presències parcials o estacionals en una mesura comparable al llarg de l'any. Per això aquestes dades són especialment útils per entendre la càrrega efectiva que suporta cada municipi i no només la seva dimensió administrativa. El padró continua sent imprescindible per saber quanta gent viu oficialment a cada municipi, però explica només una part de la història. En una franja important de la demarcació, sobretot a l'Alt Empordà i al Baix Empordà, l'estiu no afegeix només visitants: redefineix la mida real dels pobles. Entre aquestes, i en nombres absoluts, destaca Tarragona, que assoleix el valor màxim de població estacional al tercer trimestre de l'any, en què acull 19.376 persones de mitjana diària, a més de les 141.018 persones residents, i el valor mínim al primer trimestre, amb una població estacional d'11.487 persones. Girona també es troba en aquest grup de municipis, amb una població estacional màxima al segon trimestre (16.540 persones) i una població estacional mínima al tercer trimestre (10.967 persones). A més, hi ha un grup de 10 capitals comarcals (Barcelona, Figueres, Gadesa, Granollers, Igualada, Lleida, Manresa, Mollerussa, Valls i Vic) que tenen una població estacional de signe positiu tot l'any, excepte al tercer trimestre. Entre aquestes, i en nombres absoluts, destaca Barcelona, que assoleix el valor màxim de població estacional al quart trimestre de l'any, en què acull 144.878 persones de mitjana diària, a més del 1.686.208 persones residents, mentre que al tercer trimestre de l'any té una població estacional negativa (- 27.133 persones). Lleida també es troba en aquest grup de municipis, amb una població estacional màxima al quart trimestre (7.444 persones) i una població estacional negativa al tercer trimestre (- 3.085 persones). D'altra banda, un grup de 17 capitals de comarca registren una població estacional de signe negatiu tots els trimestres de l'any. Són les capitals següents: Balaguer, Banyoles, la Bisbal d'Empordà, les Borges Blanques, Cervera, Mataró, Moià, Olot, Prats de Lluçanès, Reus, Sabadell, Sant Feliu de Llobregat, Santa Coloma de Farners, la Seu d'Urgell, Tàrrrega, Terrassa i Vilafranca del Penedès. A més, Berga i Vilanova i la Geltrú registren una població estacional negativa tots els trimestres, excepte el tercer; i Móra d'Ebre registra una població estacional positiva tots els trimestres, excepte el primer. Malgrat els comportaments oposats, la mitjana anual de la població estacional d'aquestes 3 capitals comarcals és de signe negatiu. En mitjana anual, dels 486 municipis per als quals s'ofereixen resultats, n'hi ha 174 on la població estacional és positiva i 312 on és negativa. Entre els municipis on la població estacional és positiva, i per tant la població present al municipi és superior a la censada, destaquen en termes relatius el Port de la Selva, amb un increment de gairebé el doble (189,7%) de la població que hi havia censada, Pals (165,9%) i Santa Susanna (164,5%). Entre els municipis on la població estacional és negativa, i per tant la població present al municipi és inferior a la censada, destaquen Sant Julià del Llor i Bonmatí (- 19,6%), Sant Climent de Llobregat (- 18,2%) i Almoixera (- 17,9%). En termes absoluts, Barcelona és el municipi de Catalunya amb més població estacional (98.127 persones), seguida de Salou (31.778), Lloret de Mar (18.639) i Tarragona (15.091). D'altra banda, els municipis que tenen més població estacional negativa són l'Hospitalet de Llobregat (- 20.076 persones), Badalona (- 17.670) i Sabadell (- 15.377).

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/comarques/2026/03/30/port-selva-pals-poblacio-estacional-estiu-2024-128582674.html>